

Шайновъ. Така е господинъ Градина-
ровъ. Простете, че скривахъ името ѝ, но та-
кава бѣше нейната воля.

Градинаровъ. Безсрамница! Да я по-
държамъ. Толкова пари е взела отъ мене и
сега да ми устрои такъвъ капанъ . . .

Шайновъ. На жена никога да нѣмате
вѣра, господинъ Градинаровъ.

(Градинаровъ излиза сърдитъ)

Шайновъ. (Като отваря вратата) Свър-
шено, влезте!

(Влизатъ)

Камбуровъ. Какъвъ човѣкъ, Господи!

Шайновъ. Това сж нашитѣ честни ба-
щи (като подава банкноти на Заркова) Ето вашия
дѣлъ Заркова!

Заркова. (Като брои паритѣ) Прегледах-
те ли ги да не сж фалшиви? Той е спосо-
бенъ.

Шайновъ. Единъ милионеръ никога
нѣма да си послужи съ фалшиви. Защото
знае отговорността.

Заркова. (Прибрала паритѣ). Не знамъ
какъ да ви се отблагодаря.

Камбуровъ. (Весель) А, лесно е то ...

Заркова, Сега почвамъ да изпълнявамъ
другата поржчка.

Шайновъ. Разбира се. До като си
млада и хубава, гледай да се наредишъ, а
после ...

Заркова. Само дано не изпадна на та-
къвъ тиранинъ.

Шайновъ. И да изпаднешъ, нѣма да
е за дълго. Дръжъ се въ „Всичко мога“ и се
небой. Днесъ хубавата жена е златна валута.